

חיזוק לבית כנסת ולתפילה

לכתחילה להיזהר להסמיך אלוקי נשמה לברכת אשר יצר כדי שתהא ברכה הסמוכה לחברתה.

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת				מגילת מנחה	יום
ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	17:54		
17:54	17:26	16:13	15:46	יום	
17:55	17:28	16:28	15:48	ת"א	
17:53	17:26	16:20	15:46	חיפה	
17:57	17:29	16:34	15:49	ב"ש	

פרשת נח | א' חשוון | גיליון 896

תוכן העניינים

03 קריאה בכף יד
הפקיד המצרי ההמום, היה מוכן לקטוף עבור ליאון את הירח...

04 תיבת נח
בכניסה לתיבת נח, יש שוער שגובה הרבה מיסים. הנכנס צריך להיות בעל כח!

07 אני מאמין
מדור חדש! סיפור בהמשכים לילדים. מרתק, מלמד, סוחף <<< עקבו אחרי הפרקים!

הכל היה שווה

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

הנסיעה שהפכה לסיסיו

את הדרך מוויליאמסבורג למונסי הוא היה עושה באופן קבוע במונית כדי לנצל את הזמן למנוחה קצרה ולפינה של שקט בסדר היום העמוס שלו. הוא חשב שגם זו הולכת להיות נסיעה שגרתית, אבל ברגע שהתרווח במושב – הקטנה בו ההכרה שתקוותו התבדתה.

נהג המונית היה נראה טעון מאוד והוא פתח בשיחה. הנוסע שלנו נהגן בנימוס והגיב פה ושם בתקווה שהשיחה תספיק במשפטים ספורים של נימוס; אבל מהר מאוד התגלה שעל לבו של נהג המונית רובצת משקולת כבדה מאוד, והוא בחר לשפוך את כל לבו בפני הנוסע התמים שנפל לידיו.

לנוסע הסתר בתחילת השיחה שהבן של אותו נהג מונית ניתק קשר עם אביו לאחר סדרה של עימותים, ולאחר שהבן עשה כול שביכולתו כדי למרר לאביו את החיים.

לאורך כל הנסיעה תיאר נהג המונית בפרוטרוט את מעללי הבן, בכל פעם ציף בו הכאב מחדש והוא נעשה נסער מאוד ונרגן, הוא בכה והתלונן בלי סוף באוזני הנוסע, קובל וצועק ומאשים את בנו ומתאר בציריות איך נהרסו לו החיים בכל פעם מחדש עם כל תעלול ונסף של הבן.

הנוסע ישב בדממה וציפה לסיים המונולוג הנזעם, אבל זה פשוט לא נגמרו... הוא השלים עם גורלו והתחזק באמונה שכנראה "ארגוני" לו משמייים סוג של כפרת עוונות, ובכל זאת שאל את עצמו: "מדוע אני צריך לשמוע את כל הסיפורים האלה ומה המסר שמוסרים לי משמייים..."

רק בסוף הנסיעה, כאשר הנוסע כבר שלף את הארנק כדי לשלם על "תענוג" וחיכה להזדמנות הפז שנקרתה לידו להימלט על נפשו מן הסיט המתמשך – רק אז נרגע הנהג לכמה שניות ואמר לנוסע: "אתה יודע מה, למרות כל מה שסיפרתי לך, למרות כל מה שהוא עשה לי, למרות כל מה שעברתי בכל השנים הארוכות האלה, למרות הכול – אם הוא רק יבוא הביתה, אם הוא

רק ייצור אתי קשר, אני מוכן לסלוח לו על הכול!!"

אבא תמיד מחכה לך

המילים האחרונות של הנהג הותירו על הנוסע רושם עז ועוררו בו מחשבות, ובפגישה הבאה שלו עם אחד מהצדיקים שהוא מקושר אליהם – סיפר היהודי לרב את הסיפור.

אמר לו הרב: היה שווה לך לשמוע את כל הטענות והמענות והתסכולים של אותו נהג רק בשביל המשפט הזה! ואדרבא, דווקא בגלל שהנסיעה לעומק ולגודל הפגיעה והמועקה של אותו נהג – דווקא זה מגדיל את העוצמה שבמשפט ואת המוסר הנוקב היצא ממנו.

אותו צדיק התכוון כמובן ללמוד מהסיפור הזה מוסר עמוק ליחסים שבין כל יהודי ויהודי לבין אביו שבשמייים:

לא משנה מה עשית, לא משנה כמה ציערת את אבין שבשמייים, לא משנה לאן ירדת, לא משנה כמה שנים טעית והתרחקת ורעית בשדות זרים, לא משנה מה גרמת במעשיך הרעים וכמה רע הבאת לעולם, לא משנה מה אתה חושב על עצמך – כלום לא משנה!

תדע ותאמין באמונה שלימה ומוחלטת שאבא שבשמייים מוכן לסלוח לך ברגע אחד על הכול, כי אבא הוא אבא, ואבא תמיד אוהב, בכל מצב.

איך לך מושג מה זה לב של אבא! קל וחומר בן בנו של קל וחומר אבינו שבשמייים!

אבא שבשמייים אומר לך בדיק את אותו משפט: רק תיצור קשר, רק תגלה רצון לחזור הביתה – ואני סולח לך על הכול, אני מגלה לך את כל אהבתי, אני אתן לך את ההזדמנות לפתוח דף חדש!!

יש אהבה, אין יאוש!

כי המניעה הגדולה ביותר לחזור בתשובה היא הייאוש, שאדם מרגיש שהוא כבר "שרף את כל הגשרים" ואין שום סיכוי בעולם שאחרי כל מה שעשה הקב"ה יקבל אותו בתשובה. זה שאדם חושב: "אין לי סיכוי, אין לי תקווה" – זו הטעות הקשה ביותר!

אבל מה אפשר לעשות? איך אפשר להתמודד עם ההרגשה הקשה הזאת? כל אחד שפגע בחבר מבין היטב את הקושי העצום, את הבושה שמרגישים כלפי החבר שנפגע, וזה מקשה מאוד לבקש סליחה, ובהרבה מקרים אתה יודע שאין סיכוי שהחבר שלך יסלח לך ולכן אתה נמנע אפילו מלנסות. זה מאוד טובעי שאדם יקשה ויגיש ככה גם כלפי ה'!

והתרופה היחידה להרגשה הזאת היא להבין: ה' הוא אבא! ה'

המשך בעמ' 3

**ביום שישי ז' חשוון מתחילים
לאמר ברך עלינו
אשכנז: ותן טל ומטר לברכה**

ישראל ערבים זה לזה

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

עם ישראל ערבים זה לזה, כמאמר רבותינו "שעמדו ישראל על הר סיני נעשו כחטיבה אחת".

ולפיכך כל אחד חביב לראות כיצד לחזק את חבריו בעבודת ה' ושלא ידח ממנו נידח, ואין לנו להתיאש משום אדם בישראל אפילו הגרוע שבגרועים, משום שכל אחד מישראל נשמתו היא חלק אלוקי ממעל.

וכמאמר רבינו הקדוש (ליקו"מ י"ח) שלכל ישראל יש שורש נשמה בצדיק, שהרי הצדיק כלול מכל שורש נשמות ישראל, ואם כן לכל אדם לא רק שיש תקוה אלא ראוי הוא להיות צדיק גמור ממש רק אם ירצה להתחיל מחדש ולא ליפול לעצבות ויאוש.

וזה העבודה שלנו לחזק ולעודד את כל אחד מעם ישראל בדברי תקוה שגם הוא רצוי ואהוב לפניו יתברך בלי שום סיג, והגמרא בברכות לימדה אותנו יסוד בענין זה שמי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים שנאמר "סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא".

נמצא שמי שרצה לחזק, ושדבריו יהיו נשמעים ויעשו פירות אצל השומע אי עוליו קודם לבדוק את עצמו אם ראוי להשמיע והאם יש בו יראת שמים, וזאת משום שהיראת שמים של האדם גורמת לו ללב טהור בעצמו שהרי הוא יודע את שפלותו באמת וכמה הוא רחוק ובלי חסדי ה' עליו היכן הוא היה היום, ורק לאחר ידיעה ברורה זו הוא יכול לבוא בכף זכות ולדבר על ליבו של כל ישראל ומאחר וליבו של המעורר טהור אי דברים היצאים מן הלב נכנסים אל הלב.

וזה ברור ופשוט שאין לו לשום אדם מישראל להוכיח

זה אתה גורם להם להתחזקות ולא להפך ח"ו.

וענין זה ניתן ללמוד ממעשה הפרשה שהרי על נח הגמרא אומרת עליו (סנהדרין ק"ח) "דברש רבא, מאי דכתיב, (איוב יב) "לפידי בזה לעשותות שאנו, נכון למוצאי רגל?" קלמה, שהיה נח הצדיק מוכיח אותם, ואומר להם דברים, שהם קשים קלפידים, והיו מכיזין אותו. אקרו לו, זקנו, פכה זו למה? אמר להם, הקדוש ברוך הוא מביא עליכם את הפבול.

ויש להתבונן, מדוע באמת לא שמעו אותו בני דורו? אמת ונכון שהם היו גסים ומשקועים בכל מ"ט שערי הטומאה, אך בכל זאת כיצד אברהם כן הצליח?

על שאלה זו משיבה הגמרא שנוח היה מוכיח אותם ומראה להם רק את הצד השלילי של העונש, המבול, והרע, שיענשו. ואולי אם היה מראה להם את הצד השני של אהבת ה' וכמה המצוות הם טוב לאדם בזה ובבא אזי אולי כן היו מקבלים ממנו.

ובודאי שאין אנו יכולים לפשפש במעשיו של נח אך לעצמנו ניקח מוסר השכל שאין לנו להוכיח. ורק לדון לזכות ולהראות כמה טוב ה'.

וזה מה שנאמר : "את האלוקים התהלך נח" היינו שנוח הלך עם בני דורו במידת הדין ולא בחסד ורחמים, שהרי שם אלוקים מרמז על דין, וזה הרמז שיש בעשיית התיבה היינו שה' גם רמז לנו תכנס אל עצמן היינו לפנימיות הדברים ותראה מדוע בני דורך עושים ומתנהגים כך, ותתפלל עליהם מדין ערבות ועל ידי זה יחזרו בתשובה.

הלכות שבת

שאלה:

התארחנו במלון בחו"ל, שהכניסה והיציאה למלון היא באמצעות דלת שנפתחת ונסגרת עם עיין אלקטרונית כיצד היה עלינו לנהוג?

תשובה:

ראשית צריך להשתדל תמיד להתארח במלונות שאין בהם בעיות לשומרי שבת, אך בדיעבד שכבר נקלעתם אפשר לצאת ולהיכנס ע"י שאחד הגויים יפתח את הדלת עבור עצמו ואז מותר להיכנס אחריו.

סימן קנ"ח אות ז).

מה הדין אם התחיל לאכול על דעת שיאכל פחות מכזית, וכגון שחשב לאכול 20 גרם, וכעת רוצה לאכול עוד 35 גרם, כך שביחד עם האכילה הראשונה יש לו יותר מכביצה, האם יברך על הנטילה, או שאינו יכול לברך אלא אם מתכוין לאכול עוד 56 גרם נוספים אחרי הנטילה?

צריך ליטול ידיו ויברך על נטילת ידיים, מכיון ששתי האכילות מצטרפות ונחשב כאילו נוטל ידיו ליותר מכביצה. (הגאון הרב יהודה נקי שליט"א בספר מעין אומר חלק א' עמ' רפ"א).

השומע קול רעמים בתוך ברכות קריאת שמע שבתפילה, האם יכול לברך ברכת "שכוחו וגבורתו מלא עולם"?

אם הוא נמצא בין הפרקים, דהיינו שכעת סיימם ברכת "ויצר אור" ועוד לא התחיל "אהבת עולם" או שסיים "אהבת עולם" ולא התחיל "שמע ישראל", יפסיק ויברך בשם ומלכות, כיון שהיא מצוה עוברת, והוא הדין שאם רואה את הקשת בין הפרקים, יברך "זוכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו". (ביע אומר חלק ד' סימן ג).

אלו דברים אפשר לענות עם הציבור כאשר אני נמצא בסוף תפילת שמונה עשרה באלוהי נצור?

רשאי להפסיק לעניית חמשה אמינים ראשונים של הקדיש (עד דאמירן בעלמא) ועונה "יהא שמיה רבה" עד "יתברך". כמו כן יכול לענות "קדוש" ו"ברוך" בלבד בלי ימלוך. וכן יכול לענות עם הציבור "ברוך ה' המבורך". אבל שאר אמינים של ברכות בין ברכות המצוות ובין ברכות הנהנין לא יענה. (הליכות עולם חלק א' פרשת בשלח אות ט).

שו"ת מקו ההלכה

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

לגבי נטילת ידיים שלפני הסעודה, באיזה מקרה אפשר לאכול לחם בלי נטילת ידיים, אימתי נוטלים ולא מברכים, ומתי צריך לברך על נטילת ידיים?

אם אוכל פת פחות מכזית (29 גרם) מעיקר הדין אינו צריך ליטול ידיו כלל, אלא מברך המוציא ואוכל בלי נטילת ידיים, ואם דעתו לאכול יותר מכזית אבל פחות מכביצה בלא קליפתה (פחות מ 56 גרם) חייב ליטול ידיים אבל אינו מברך "על נטילת ידיים", לכן במקרה כזה מנגב ידיו ומברך מיד המוציא, ואם אוכל יותר משיעור כביצה, נוטל ידיים ומברך "על נטילת ידיים" ואחר כך מברך המוציא. (שלחן ערוך סימן קנ"ח סעיפים ב' ג'). והמחמיר ליטול ידיו בלי ברכה גם על פחות מכזית, תבא עליו ברכה. (לקוט יוסף סימן קנ"ח אות ב', והלכה ברורה

קריאה בכף יד

ס י פ ר | ל ש | ח ל | ש ב | ת

בג' בחשוון הבא עלינו לטובה יציין עם ישראל בגעגוע עז ובכיסופין שנתיים לפטירתו של מאור הגולה בדורות האחרונים, מרן שר התורה הגאון רבנו עובדיה יוסף ז"ע.

נציין כאן שני גרגרים קטנים מדברים שסיפר מרן בעצמו: מרן התגורר במצרים כדי ללמד שם תורה, בין השנים תש"ח לתש"י, בשנת תש"י הוא החליט לשוב ארצה, אבל נתקל בבעיה עם השלטונות המצריים שסירבו לחדש את דרכו ולתת לו אשרת יציאה לישראל.

ימים רבים הצטער מרן על העובדה שמעכבים אותו מלשוב לציון ברינה, עד שבאחד הימים הגיע יהודי בשם ליאון גבאי. מרן כותב עליו שהיה יודע להביט בכף ידו של האדם ולומר לו מה עבר עלי, מה קורה איתו בהווה ומה יעבור עליו בעתיד...

מר ליאון התלווה למרן למשרד הפנים וניגש לפקיד. הפקיד שלא הכיר אותו שאל לרצונו, ומר ליאון השיב לו שאם ברצונו לראות דבר שלא ראה מעולם - שיגיש לו את כף היד. הפקיד הביט בו בחשדנות, אבל הסקרנות גברה עליו. הוא הושיט את כף ידו לליאון שהביט בה מספר רגעים.

"אתמול בלילה הייתה לך מריבה קשה עם אשתך", אמר ליאון לפקיד ההמום, "ישבת כל הלילה ובכית בגלל זה". מילותיו של המצרי נעתקו מפיו.

"אם אתה רוצה להשלים איתה", המשיך ליאון להפתיע את המצרי, "תעשה כך וכך", הפקיד נענע בראשו לאישור, אכן, זה מה שאשתו אוהבת... מהיכן יודע זאת היהודי המזרחי?!

וליאון ממשיך להבטיח לו: "ברגע שתעשה את זה היא תתפייס, תסכים לוותר לך, השלום ביניכם ישוב על כנו והכל יהיה בסדר..."

הפקיד המצרי היה מוכן לקטוף עבור ליאון את הירח: "מה אודני רוצה במשרד הפנים?"

ליאון חיך בשלווה: "דרכו לחכם היהודי שנמצא פה, ואם אפשר להודרו כי הזמן שלו יקר..."

סיים מרן הגר"ע בחזיון: "המצרי הושיב את שנינו ליד השולחן שלו וביקש שנמתין. הוא הסתובב מעט בין החדרים, דיבר עם הפקידים, החתים ושרבט, בירר איתנו פרטים וליווה אותנו בכבוד רב להמשך הדרך".

***

השורות הבאות אופטימיות פחות, אך יש בהן כדי להעיד על תעצומות נפשו של מרן זי"ע עבור העם היחיב בציון. בומן מלחמת יום הכיפורים היו חללים ונעדרים רבים שלא ניתן היה לקבוע את מותם או לזהותם בצורה קלה.

תשע-מאות (!) תיקי עגונות הועברו למרן מתוקף כהונתו כרב הראשי לישראל. הוא מספר על חוויות קשות מאוד בעת זיהוי הממצאים שהובאו לפניו (חלקי גוף, שיניים, ועוד), ועל לילות נטולי שינה במשך שנה ומחצה בשל הקושי הנפשי הכרוך בעבודה הקשה הזו.

בסייעתא דשמיא ובעבודת פרך תורנית ונפשית התיר מרן את רוב רובן של העגונות מן המלחמה הזו, וברוך השם אף לא אחד מן התיקים שהותרו על ידו - התגלה כטעות. עד היום לא שב אף חייל או נעדר שמרן התיר את אלמנתו להינשא.

קוריוז שמעיד על גדולתו האדירה של מרן מספר על כך שבישיבת הממשלה דאו הוגשה שאילתא לפני ראש הממשלה. "מדוע 900 תיקי עגונות הועברו לרב עובדיה יוסף, בעוד שלצידו מכהן רב ראשי נוסף, אשכנזי? שיחלקו את התיקים חצי-חצי".

תשובתה של ראש הממשלה הייתה חדה וקצרה: "כאשר הרב עובדיה מתיר, איש לא מהין לערער ולהרהר אחריו. רק הוא יטפל בתיקים אלו..."

הכל היה שווה

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א
הוא אבא אוהב! אבא תמיד נשאר אבא! אבא תמיד מוכן לסלוח! אבא תמיד מחכה לילדים שלו!

אם אתה לא מאמין שה' הוא אבא - אתה לא יכול לחזור בתשובה, אתה לא יכול להאמין שיש לך תקווה וסיכוי להתחיל מחדש וזה בדיוק הייאוש המסוכן. רק ואך ורק כאשר אתה מאמין שה' הוא אבא, ואבא תמיד אוהב והאהבה שלו היא נצחית - רק אז יש לך כוח להתחיל מחדש, יש לך תקווה, יש לך אמונה שיקבלו אותך בתשובה, ואז באמת אין ייאוש בעולם כלל!

חוזרים אל אבא

ובאמת זה מפורש במדרש על הפסוק "ושבת עד ה' אלוךך":

משל למה הדבר דומה? משל לבן מלך שיצא לתרבות רעה. כשאתו בן מלך היה בארמון מינה המלך לבנו מתחן צמוד, וגם לאחר שיצא לתרבות רעה, היה אותו המחנך עדיין בקשר עם הבן. שלח המלך האבא קסר לבנו ביד המחנך ואמר לו: "חזור בך, בני".

אמר הבן למחנך שיאמר לאביו שהוא מתבייש מאוד לחזור ולבקש סליחה בגלל כל הצער שגרם לאביו המלך, וכך אמר: "באלו הפנים אני חוזר בך? ואני מתבייש לפניך". שמע המלך את התשובה וביקש מהמחנך לשוב לבנו לומר לו כך: "בני, וכי יש בן מתבייש לחזור אצל אביו?! ואם אתה חוזר, לא אצל אביך אתה חוזר?!"

ומבאר המדרש את הנמשל: "כך הקדוש ברוך הוא משלח ירמיה לישראל בשעה שחטאו ואמר לו 'לך אמור לְבְנֵי חֲזוּר בְכֶם... והיו ישראל אומרים לירמיה 'באלו הפנים אנו חוזרים להקדוש ברוך הוא... שנאמר 'שכבה בבושתינו ותכנסנו כלימתנו כי לה' חטאנו' והיה הקדוש ברוך משלח ואומר להם 'בני, אם חוזרים אתם, לא אצל אביכם אתם חוזרים?!' שנאמר 'כי הייתי לישראל לאב' אתם אמרתם לי בהר סיני 'ומעי המו עלי' אף אני כך אומר לכם 'הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים... על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאום ה'".

דברי המדרש מדברים בעד עצמם, אבל רואים בהם באופן ברור שבנוגע לכל סוג של ייאוש מן התשובה - יש לה' יתברך תשובה ברורה: **האהבה שלי אליך היא נצחית וכלי שום תנאים! אתה תמיד יכול לחזור אלי ואני תמיד אקבל אותך בתשובה!**

וזה מה שקוראים בהפטרות של השבוע. ה' יתברך נשבע לא להביא מבול לעולם ולא להשחית את העולם, ובדיוק כך הוא נשבע לאהוב אותנו לעד, ובספר שופטים נאמר: "ואמר לא אֶפְרַיִם אֶתְכֶם לְעוֹלָם";

אבל השבועה שלו על האהבה שלו אלינו ועל הרחמים האינסופיים שלו עלינו היא הרבה יותר חזקה מהשבועה שלא יחריב את העולם, כמו שכתוב: "כי מי נָתַן זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבֵּר מִי נָתַן עוֹד עַל הָאָרֶץ - כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקֶּצֶף עֲלֶיךָ וּמִגֶּזֶר כֶּן; כִּי (גם אם) תִּהְיֶה נִשְׁבָּעוֹת תִּמְוִיטֶינָה, (בכל זאת) וְתִסְדֵּי מֵאִתְּךָ לֹא יִמּוּשׁוּ וְגִרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט אֶמֶר מִרְעָמָךְ ה'".

בברכת שבת שלום ומבורך

שאל בן פורטונה גלית לכל הישועות

להקדשת העלון 025308000

תיבת נח

ב ז כ ו ת נ ש י ם

תיבת הנח של לפני אלפי שנים,

שבה אלינו ומזכירה דבר חשוב

להיכנס לתוכה ולהביא עוד אנשים

כי עוד מעט לא יהיה לאן לשוב.

תיבת הנח של ימנו,

קוראת לכל אחת ואחד להיכנס לתוכה,

להישמר מפני הרוחות הזרות שבדורנו,

ולהוות חלק בלתי נפרד מהמלוכה.

הרוצה להיכנס לתיבת הנח,

צריך לדעת שנכנסים בתנאים מסויימים.

בכניסה לתיבת הנח,

יש שוער שגובה הרבה מיסים.

הנכנס צריך להיות בעל כח!

ולעמוד בכל הכללים הנדרשים.

את הגברת הראשונה בתור-

הוא בוחן ללא פטור.

מורה לתקן את הצוואר הפתוח

ואת שלא ברכה על תפוח.

לאיש השני בשורה,

הוא אומר כי יש לו בשורה.

אשריך תלמיד חכם

שבמלחמה יום יום נלחם.

לא עתוב את תורת השם,

ובשורה הראשונה אותו ממקם.

מקבל בברכה את הצדקת הבאה

שנאזרת בגבורה.

נלחמת על צניעות וטהרה,

ומאבא מקבלת תעודת הוקרה!

מעמד הפרשת חלה
מיוחד לזכות והצלחה

02-5308000

כי אשמרה שבת / חלק א'

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

שנכנסת השבת יש אור גדול שאשרי מי שזוכה להרגיש אותו. כמו שכתב רשב"י בזהר הקדוש: שכל ההשפעות של ששת ימי החל יורדות בשבת, יוצא מזה שאדם זוכה לשמור שבת, מושפע עליו השפעה גדולה באמצע השבוע, ואינו צריך להתייגע כל כך על הפרנסה, כי היא באה לו בנקל, ואפילו שעושה דבר קטן הוא מצליח, וכל סכום מועט מתברך אצלו. כי השבת היא שמו של הקדוש ברוך הוא, שבת שמא דקודשא בריך הוא (שם), למעלה בעולמות העליונים ולמטה בעולמות התחתונים, נתגלה הקב"ה על ידי קדושת שבת. לזאת אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה כ"ה, ט"ז): בעת שאדם שומר את השבת, גוזר גזרה והקדוש ברוך הוא מקימה.

בפיוט הנפלא שחיבר רבי אברהם אבן עזרא כתוב: "כי אשמרה שבת א-ל ישמרני".

שבת, היא המתנה הנפלאה שהקב"ה נתן לעם ישראל כמו שאמר הקב"ה למשה רבינו: "מתנה טובה יש לי בבית גנוי שבת שמה" והוא בחר מכל האומות לתת אותה לעם ישראל ורק לנו הוא נותן את הזכות לכבד אותה, לשמור אותה ולענג אותה במעודנים ובממתקים.

וצריך לדעת דבר חשוב: יותר משהיהודי שומר את השבת, השבת שומרת עליו!

איך זה ייתכן?

וכן מעלת הצדיקים, ששומרים שבת בדבקות שעל ידה מרגישים את אורי יתברך, מרגישים רוחניות אלוקות, לכן אצלם שבת זהו יום של שמחה, וחוכים ביום השבת להתגלות אור אין סוף, עד שמבטלים עצמם לגמרי לאור אין סוף, שכל מחשבתם זהו רק הבורא יתברך שמו. ובעבור זה יש להם כח לגזור גזרה, והקב"ה מקימה.

מובן שזה לא אצל הצדיקים בלבד, אלא כל יהודי ויהודיה שזוכה לשמור שבת נקרא צדיק!

סיפורים רבים ועוצמתיים ידועים על מעלת שמירת השבת, ואחד מיני רבים נביא א"ה בשבוע הבא.

הצדיק המלוב"ן רבי דוד ומשה זיע"א

א' חשוון

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

שלט במרוקו הסולטאן "מולאי עבד רחמן". היהודים שחיו במרוקו היו שבורים, ייאושם גבר וזעקות בכי נשמעו מכל בית. כאב לבו על גורל עמו, והוא החליט לעשות הכול למען הקטנת המצוקה והסבל הנורא שסובלים בני עמו. הצדיק החל לעבור עם שמשו מבית לבית ובבתי כנסיות, ובעזרת כישרונו בדרשנות היה מחזק את העם ונותן בהם תקווה. כך עבר מעיר לעיר וחזק את נפשות עמ"י עד שכמעט שכח את הסיבה שלשמה הוא הגיע למרוקו.

רבנו מתפלל בקבר הצדיק ר' דוד ומשה

לאחר שראו היהודים את גדלותו המופלגת בתורה, הבינו מהר מאוד שמדובר בצדיק גדול, והחלו לפנות אליו שיתפלל עליהם ויברך אותם, וברכותיו כבדרך נס פעלו מיד: חולים נרפאו, עסקים שגשגו, עקרות נפקדו, ושמו של הצדיק התפרסם בכל מרוקו עד שגם ערבים מוסלמים הגיעו אליו להתברך. הצדיק עבר מעיר לעיר והחייה את כל היהודים. לימים, החליט לעבור גם בכפרים בהם היו קהילות יהודיות קטנות שתושביהן מאמינים בה' בדבקות ובתמימות מופלאה.

הגיעו הצדיק ושמשו לכפר "תאמסטינת" הנמצא ליד הרי "אגוויים", ראה הצדיק כי מגיפה נוראה משתוללת במקום כבר מספר חודשים, ו"המתים במגיפה" רבים מאוד - יהודים ומוסלמים כאחד - ותרופה

רבי דוד ומשה חי לפני כ-900 שנה שנת לידתו אינה ידועה. מסופר על אביו שהיה חשוך בנים רבות בשנים, לילה אחד בחלומו התגלה לו שעתיד להיוולד להם בן צדיק נפלא וייקרא שמו בישראל: דוד ומשה על שם דוד המלך ומשה רבינו עליהם השלום. עוד בימי צעירותו ניכרת הייתה קדושתו ופרישותו, ובמהלך השנים התגדל רבי דוד ומשה והפך לאחד מגדולי חכמי ירושלים, באותן שנים בהן חיו יהודים מעטים בארץ, מצבם באותם ימים דחוק מאוד בפרנסה, ועקב כך היה צריך מי שילך לאסוף כסף עבור עניי ירושלים, ומשימה זו הטילו על רבי דוד ומשה שיצא למרוקו.

רבי דוד ומשה הגיע למרוקו ואז גילה שהיהודים שם סובלים ומעונים ע"י השלטונות. באותה תקופה

קמיע "הא"

קמיע תיקון הכללי

מאת רבנו נחמן מברסלב

מסוגל לשמירה

ולכל ישועה, מבורך ע"י הרב שלום ארוש

02-5308000

נכנסתי לחדרי לסדר את המחשבות. ואמרתי לעצמי, למה אני נופלת לעצבות? אם ה' עשה כן, זה טוב! כי ה' עושה רק טוב! ואז פתחתי בהודיה לה' על השיניים שנתן לי, על הכאבים שלא מרפים, על הצדיק שנתן לנו עצה כיצד לפתור את כל הבעיות- על ידי התורה ועוד...

תוך כדי שאמרתי תודה עלה לי דיבור מהספר בגן האמונה של הרב שעל כל אדם נגזר להוציא בשנה סכום של כסף. אם הוא זוכה הוא מוציא אותו על זיכוי הרבים וצדקה. הבטחתי לבורא עולם שאני אוציא את הסכום של השיניים לצדקה.

הפעם קבעתי אצל רופאה, שמחתי שזו אישה כיון שזה יותר צנוע, ואמרתי לה, מה שהיא תאמר זה רצונך ואני מקבלת עליי באהבה. באותו רגע הפסיקו לי הכאבים לגמרי! אבל בכל אופן הלכתי לרופאה, שנכנסתי הביטה בצילומים ושאלה: כואב לך? אמרתי לה לא, היא אמרה לי אני רואה שאת לא צריכה לא סתימה ולא טיפול שורש! אם ישובו הכאבים תחזירי אלינו.

ברגש של שמחה והודיה צעדתי הביתה עם התוצאות לאמי אמרתי לה: רק הבטחתי לתת צדקה ואמרתי תודה ומיד נושעת!

כך עושים טיפול שורש!

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

לעיניהם מעיין מים חיים. הצדיק "ירד וטבל, עלה ונסתפג", ואז נגלו לעיניהם בדרך פלא תכריכים. התעטף בהם הצדיק, והשמש נדהם למראה עיניו. פנה אליו הצדיק ואמר לו: "דע לך בני, הגיע הרגע שאני עומד להיפרד ממך ולעלות השמימה, וסימן לזה, שברגע שאשכב בקבר, מן השמים יסתמו את פתח המערה, כשתחזור אל הכפר "תאמסטינת" תיעצר המגיפה, וכל מה שראו עיניך לך וספר להם, והנה גלימתי בידיך, לברכה לחיים טובים ולשלום".

השמש נשק ידי רבו וברעדה גדולה ודמעות החלו זולגות מעיניו. אט אט החל הצדיק לרדת אל תוך הקבר ושם נשכב. השמש הנפחד החל להתרחק מהמקום במהירות - טיפס ונעמד על גבעה קרובה ממנה ניתן היה לצפות על הקבר. בעודו צופה לכיוון המקום ראה השמש לתדהמתו שני סלעים ענקיים נעקרים מן ההר, סותמים את פתח המערה, כשהאבן שהייתה עליונה יורדת למטה ואילו זו שהייתה למטה עולה למעלה, עד שלא ידע איש כי הצדיק נמצא שם. נסער עד עמקי נשמתו, עמד השמש זמן רב במקום עד אשר עיכל את המתרחש, וחזר לכפר. "ותעצר המגפה".

השמש סיפר לאנשי הכפר לפרטי פרטים את הסיפור, שהתרחש בעת בה נקבר הצדיק. תוך כדי שהם מאזינים לדבריו של הצדיק ניגלה לעיניהם מחזה מרטיט: מנורת אש ענקית ירדה מהשמים וניצבה מעל המערה שבה נטמן הצדיק. האנשים הנפעמים פירשו זאת כאות משמים להצדקת דברי השמש. מאז הכירו יהודי מרוקו את גדלותו של הצדיק, וכי מסר נפשו בעדם ובעד עמ"י כולו, והחלו רבים לפקוד את ציונו הקדוש מידי יום ומידי שנה נלב"ע בא חשוון בשנת ד' תתקכ"ב (לפני 862 שנה) זכותו יגן עלינו אמן.

טיפול (מה) שורש

סיפורי ישועה בזכות התודה

כאבי השיניים לא הרפו ממני והזכירו לי שאני צריכה ללכת לבדיקה. הלכתי למומחה שאמר לי לחדש את הסתימות ונתן לי הצעת מחיר של שמונה מאות ש"ח. חזרתי הביתה בעגמומיות עם ההצעה הגבוהה לאמי, היא המליצה לי ללכת לרופא אחר. והוא לעומת הרופא הראשון אמר שאני לא צריכה סתימות אלא טיפול שורש ונתן לי הצעה נחמדה בסכום של כאלף מאתיים ש"ח! שבת לאמי עם התוצאות החדשות ושאלתי אותה, כיצד אדע מה עלי לעשות, טיפול שורש או סתימה חדשה? אמי יעצה לי לנסות אצל רופא שלישי ומכריע.

אין להצילם. "ויתפלל משה בעד העם", החל הצדיק להתפלל בכדי לעצור את המגיפה, ולבטל את הגזרה הנוראה, ואמר: "ריבונו של עולם, מה עליי לעשות? שמוע! אני באתי לבקש נדבה בכדי להחיות את עניי ירושלים ופתאום הגעתי לעיר זו ועתה כולם נופלים במגיפה נוראה?!" יצאה בת קול מן השמים ואמרה: "אתה תבטל את הגזירה של כל אלה המתים: ערבים ויהודים". הצדיק שראה שאינו מקבל שום סימן משמים שהגזרה עומדת להסתיים, מיד קיבל על עצמו למסור את נפשו הטהורה, ככפרה על עמו ועל שאר בני הכפר, על מנת לבטל את המגיפה הפוקדת אותם ולהצילם. נשא ידיו למרום ואמר: "ריבונו של עולם, יודע אני כי גזירה קשה יצאה מלפניך על יושבי כפרים אלו וכי עתידים הם למות בתוך זמן קצר במגיפה. מציע אני לך את נפשי כקורבן עולה. קח-נא את נשמותי, ותהא היא כפרה לכל החולים".

הצדיק הורה לשמשו שיתכונן לבוא איתו אל אחד ההרים בכפר, בכדי לערוך תיקון לכלל ישראל. השמש התייחס לדבריו של הצדיק כאל עוד מסע שגרתו שלהם וכבר התכונן לצאת לדרך - למסע הבא שלהם. "ויבואו אל המקום אשר אמר לו הצדיק", פנה הצדיק לשמשו ואמר לו: "החלטתי למסור את נפשי ונשמותי על כלל ישראל, על יהודי האזור בפרט, ועל תושבי הכפר בכלל. במערה זו תהיה מנוחתו, לכן, הזדרזו נא וחצבו קבר עבורי, כי ערב שבת היום, ונשמותי אמורה לעלות לשמי מרומים לקראת שבת קודש".

הסיר רבי דוד ומשה את גלימתו ומסרה לשמשו: "קח את גלימתי זו!" פקד עליי, השמש שהיה המום מהדברים ופחד אחרון, החל למלא את בקשתו של אדונו בלי לפצות פה, ובלי לערער על דבריו. ובעודו עוסק בחציבת הקבר, נשא הצדיק תפילה, והנה נברא

הנדסת אוניות למתחילים

מידה טובה | הרב נתן ארוש

איפה למד נח לייצר כלי שיט ענקיים? כמה ניסיונות הוא עשה כדי לבדוק שהתיבה שלו בטיחותית? האם הוא היה מומחה לאיטום? איך הוא היה יכול להיות בטוח שהיא תעמוד בהפלגה של שנה שלימה? מניין לו שהתיבה תעמוד בטמפרטורות כל כך גבוהות? איך הוא היה יכול לאחסן מזון כל כך מגוון לתקופות כל כך ארוכות?

אלא בוודאי הכול היה בנס! כמו שהאוכל לא התקלקל בדרך נס וכמו שכל החיות הגיעו לתיבה מאליהן בדרך נס – כך בדיוק השרידות של התיבה וכל מהלך ההצלה היה כל כולו ניסוי.

או אם כבר הכול היה נס – מדוע היה צריך בכלל לבנות תיבה? חנניה מישאל ועוריה ניצלו מכבשן האש בלי שום תיבה או בגדי מגן, מה הבעיה להציל את נח בלי תיבה? ובכלל, בארץ ישראל לא היה מבול, מה הבעיה שנחו וכל החיות שלו היו שוהים בארץ ישראל וניצלים?

אלא ברור שהתיבה לא הייתה פתרון ל"בעיית המבול" גרידא, אלא יש בה מסר עצום כשלעצמה הן לדורו של נוח והן לדורות עולם, בכל מצב של "מבול", כלומר במצב של בלבול עולמי מוחלט וקלקול והשחתה גורפת – נשמע לכם מוכר?

התיבה היא תיקון שמירה והגנה מפני כל סוג של מבול. התיבה היא כוח התשובה. המפלט היחיד מבלבול עולמי הוא להיצמד ולהיאחז במידת התשובה – לך עמי בו בחדריך, לברוח לחדרי תורה ותפילה ותשובה. לברוח אל ה'.

התשובה מגנה ועוטפת ושומרת את כל החוסים בצילה וממתיקה כל דין וכל גזירה רעה ועוזרת לנו להיות תמיד קשורים אל התכלית ולא לאבד את עולמנו.

זה מצד האדם כלפי עצמו. אבל לתיבה יש גם מסר שיוצא מהאדם החוצה: נח עסק בבניית התיבה מאה ועשרים שנה! בשביל מה? כדי לעורר את בני דורו, כדי לעורר דיון ושיחה ושכנוע ושידול, בקיצור: בשביל הפצה וקירוב, בשביל זיכוי הרבים!

ואנחנו למדים מכאן כמה ה' רחמן וארך אפיים ומוכן להמתין ונותן הזדמנות גם לרשעים הגדולים ביותר, גם לאנשים שמשחיתים את העולם; וכמה עלינו ללכת בדרכיו ולעשות את רצונו באמת על ידי שניתם במאמץ בטרחה ובממון לצאת אל האחים הרחוקים שלנו וללמד אותם את דרכי התשובה והאמונה ולהציל כמה שיותר נפשות ישראל שמחכים לנו וצמאים שנושיט להם יד ונעזור להם בדרך התשובה ונכניס אותם אל התיבה הקדושה שלנו.

ה' יזכנו ואת כל עם ישראל. שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א

052-6672221 * 02-5308000

מעל הזמן

שבת עם עזרי'!

עוד ספר איכותי

בהוצאת הרב שלום שליט"א

הזמן שלהם להנות:

052-2240696

ילדון

הפינה של הילדים

גאון

פטרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

אני מאמין / פרק 1

סיפור בהמשכים → מדור חדש

בר יוחאי בחצר התלמוד תורה. המנהל שמע על כך ברגע האחרון, והסביר שמסכן מאד להדליק אש ללא נוכחות מבקר, ובמיוחד בזמן שילדי הגן מסתובבים בחצר בהפסקות.

אז אני לא מבין: איזה ילד אני - טוב או לא טוב?

אבא שלי הסביר לי לאחר שיחה מעניינת עם הרב שלי (נראה לי שהוא לא רצה להגיד מאהגרת), שכנראה יש לי נשמה גבוהה. הוא אמר שהרב עובדיה זצ"ל היה אומר שיש ילדים שיש להם נשמה גבוהה בגוף קטן. אבא שתק לכמה שניות ואז המשיך: "אבל אתה צריך לכתוב ולכוון את הכחות שלך לדברים טובים".

"אז אני טוב או לא?" שאלתי את אבא. "כל ילד הוא טוב", אמר אבא. "ואתה טוב במיוחד, רק תאמין בעצמך שאתה טוב!"

"להאמין בעצמי?" שאלתי, כן. בעצמך, אמר אבא. "למה?" "כי השם ברא אותך טוב!", מעניין... נכון...

בלילה, לפני שנירדמתי חשבת על מה שאבא אמר לי, ופתאום חשבת שאני אכתוב רשימה של כל הדברים שאני טוב בהם. למחרת ישבתי וכתבתי וכתבתי...

האמת, היה מעניין לקרא את הרשימה. היו בה הרבה דברים טובים במיוחד... פתאום הרגשתי ילד חשוב!

מה דעתכם לכתוב גם רשימה כזאת? המשיך בשבוע הבא...

שלום, קוראים לי יהודה ואני בן עשר, ילד גינגי חמוד. אני אוהב להיות שמח ולעשות שמחה, למשל לעשות מסבות או לחפש סבות למסבות.

אתן לכם דגמה -

כחודש לפני יום השנה לפטירת הרב עובדיה יוסף זצ"ל פניתי למנהל התלמוד תורה ושאלתי אותו איך נצין את ההלולה של הרב ומה נעשה לכבודה.

ראיתי שהוא נהנה מהרעיון והצעתי לו שביום ההלולה נשיר שירים ונראה מצגת על חיייו של הרב, ואולי גם נזמין את אחד מבני משפחתו או מתלמידיו של הרב עובדיה לדבר. וכמוכן, נערה סעודת מצוה עם פבוד - פיצה וטרופית.

המנהל הקשיב לי ברכוז, וכאמת, הוא ארגן הלולה יפה מאד, כמעט לפי כל מה שהצעתי לו.

לפעמים אני חושב שאולי אני ילד מוזר - מצד אחד אני שמח, ומצד שני עושה דברים בלי לחשב יותר מדי, והרבה פעמים אני עושה קצת בלגן...

יש עוד כל מיני דברים שאני אוהב לעשות, רק הבעיה היא שהמבגרים פחות אוהבים שאני עושה אותם... כמו אותה פעם לפני ליג בעלמך פשעלה לי רעיון מבריק...

חשבת לעשות הדלקה לעלוי נשמת רבי שמעון

בדיחת השבוע

שנורר מגיע לניו יורק, באחת הכתובות, פותח לו בעל הבית את הדלת, ומתחיל לקלל ולצעוק, כאשר הוא רואה שהשנורר לא מגיב, הוא שולף 100 דולר ונותן לו, השנורר אומר תודה ומתחיל ללכת, תופס אותו התורם ושואל: "תגידי, איך זה שלא ברחת כשצעקתני?" מוציא לו השנורר רשימה מהכיס, ואומר לו: "הנה בבקשה, תחת הכתובת שלך מופיע 'מקלל, צועק ובסוף תורם 100 דולר!'"

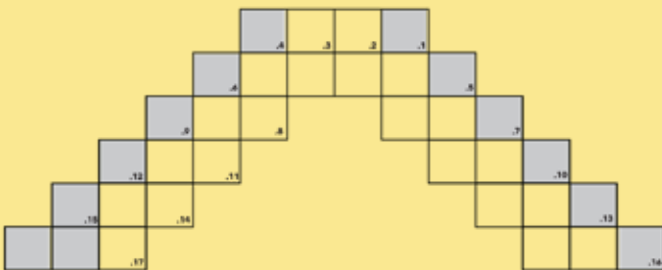
מי בתמונה?

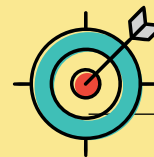
אורח, ד. זלמוס, 'לילד אולמא'

מדרגאות

מלאו את התשבץ לפי ההגדרות. אספו את שלוש-עשרה האותיות מהמשבצות המודגשות (מצד ימין למטה) והרכיבו מהן חלק מפסוק מהפרשה

תוצאות

השעשועון

הזוכים בחיזות:

כי תצא - מלאכי בביוף, כוכב יעקב
כי תבוא - משפ' נהוראי, ירושלים

מאונך:

1. יולד פגום עקב פגיטה במיתרי הקול.
2. ז'ישיבן באהלי... (בראשית ט, כ"ז)
3. הלך למטה.
4. בחור שלא החתן.
5. נעלם, הלך לאיבוד.
6. חברה שיש לה מספר סניפים או נציגויות.
7. כשרון יכולת.
8. נתן נובה.
9. סלך הטעות.
10. נחל שתיה חיוני.

מאונך:

1. ירוחו ונשמחו (ר"ת)
2. סימן הצלחה במבחן.
3. רכב במהירות.
4. ניצל מאסון. נישאר.
5. יושב ראש (ר"ת)
6. לא רטוב.
7. סימן הבוית של הקב"ה ונח ושל ירד מבול.
8. הרפך מחושך.
9. נתן נובה.
10. הרביעי.
11. מילת שאלה.

בית מידות ושלו

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

"באתם מאוחר מידי" – כך ענה מרן החזון איש זיע"א, להורים צעירים שבאו לשאול אותו: "רבי, מאיזה גיל נתחיל לחנך את התינוק שלנו?".

מפורסמת דעתו של מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א "שעיקר החינוך, שנקנה כמובן בין כתלי הבית תלוי ב"התנהגות ההורים" כמבואר בהרחבה בספר המידות ערך בנים. או כמו שהעולם אומרים: "התפתח לא נופל רחוק מהעץ". רצוננו בע"ה לגדל פירות טובים, דורות ישרים ומבורכים, ולא ח"ו פירות באושים, ולכן עלינו לדאוג בראשונה לחינוך של עצמנו. זוהי כוונת החזון איש באמרו להורים: "באתם מאוחר מידי" כי החינוך מתחיל הרבה זמן לפני שנולד הילד הראשון, החינוך מתחיל אצלנו אצל עבודת המידות האישיות שלנו. גם אני ב"ה הורה לילדים, ואני מתכוון במאמר הנוכחי לדבר בעיקר על עצמי, לכן סילחו לי מראש על הסגנון הישיר. ואם יהיה בע"ה אפילו הורה אחד שייקח את עצמו לעבודה על תיקון מידותיו, והיה זה שכי.

התפוח והעץ

כאשר אנחנו מסתכלים במראה אנו רואים את עצמנו. במראה, לא נוכל לראות משהו אחר, המראה משקפת את מי שעומד מולה. הילדים, הם המראה שלנו. כל בילדים, משתקפים המידות שלנו. כל ילד וילד, הוא כענף בגזע המשפחה. גזע של עץ תפוחים, לא יוכל להוציא תפוחים. מעץ כעסן יצאו חס ושלוים פירות כעסנים ומעץ עצלן יצאו פירות עצלים. ולהיפך, מעץ רגוע יצאו פירות רגועים, מעץ זריז יצאו פירות זריזים ומעץ מתוק יצאו פירות מתוקים.

כן, גם אתה

עיקר תפקידנו בעולם, הוא לעבוד ולתקן את המידות שלנו. זה לא בושא לעבוד ולתקן את המידות, אבל זוהי בושא גדולה לחיות עם מידות מקולקלות ולא לתקן אותם. לכולנו, כן אני מדבר

אליכם, גם אתה, גם את, גם לכם יש מידות הדורשות שיפוץ ותיקון. אין אדם שנולד מושלם, לכולנו יש חסרונות: אחד עצלן אחד כעסן אחד עצבן ואחד שכחן. המידות הלא טובות שבנו, מפריעות מאוד לנו ולטובב אותנו. בבתים בהם ההורים תמיד "חוגגת שם", בבתים בהם ההורים תמיד עצבניים ומתוחים, מבזים ומשפילים – מבית כזה בוודאי יתקשו לצאת ילדים מוצלחים. "ההצלחה" של משפחת "עצבני" נכרת לעיני כל, והאמת טופחת על פניהם של ההורים "המחנכים". לכן, אם ברצוננו ילדים מחונכים, ראשית החינוך צריכה להיות אצלנו ההורים.

בחינוך אסור לטעות!

מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א משתמש הרבה במשפט "בחינוך אסור לטעות! אם אתה לא יודע לחנך, שב ואל תעשה עדיף!" ... "אפילו אם לא תחנך את ילדיך בכלל, הנוק שייגרם להם יהיה פחות, מאשר אם תחנך כמו שאתה חושב שמחנכים". והכלל העיקרי בחינוך האמיתי הוא: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

הרב סיפר: שמגיעים אליי בחורים ומבוגרים עם בעיות שונות ומגוונות. על פניו נראה, שלכל אחד בעיה נפרדת ושונה משל חברו, אך אם נתבונן בעין האמת נבחין שלכולם בברורם יש בעיה משותפת: לכולם היו מצוקות וקשיים בילדותם, וזאת כתוצאה גם מהחינוך הכושל של הוריהם ומוריהם. הצלקות הללו, יצרו אצלם משקעים ופצעים נפשיים. לעיתים אנחנו בחוסר שימת לב, פוצעים את הנפש של הילדים שלנו בצורה ישירה וגם עקיפה.

גם עלינו עבר מה שעבר

לעיתים, אף אנחנו ההורים, קורבנות של ההורים שלנו, כן, גם אנחנו הורים "פצועים". גם עלינו עבר מה שעבר ו"נפצענו" אי שם בעבר, או אפילו ממשכים להיפצע בהווה. והסטטיסטיקה מלמדת, כי הורים פצועים,

שלא מטפלים בפצעים שלהם, בדרך כלל ממשיכים לפצוע את ילדיהם. הם אפילו לא מרגישים שהם מאמללים את הילדים שלהם, אבל העצבות של הילד וההתנהגות ה"לא נורמטיבית" שלו מספרים הכול.

משנה לשנה, כולנו נתקלים בתופעה קשה של ילדים עצובים, ילדים נטולי שמחת חיים, ילדים הנראים כסוחבים את חייהם הקצרים בקושי גדול. אם עד לפני עשור, השאלות שהיו מגיעות אלי היו שאלות על קשיי למידה וחוסר התאקלמות בבית הספר, בימינו עיקר השאלות הינן על בסיס רגשי והתאקלמות בתוך הבית ובחברה. לצערנו, ישנם ילדים רבים ששמחת החיים רחוקה מהם וילדותם שוקעת כבר בראשית הדרך. והשאלה היא מדוע?! התשובה, נשקפת לצערנו מתוך העיניים העצובות של הילדים הללו ומצביעות על מה שעובר עליהם בד"כ בבית, אך לא רק.

להיות אמיתי!

נניח לרגע את העלון בצד ונביט בעיניים של הילדים שלנו. נהיה אמיתיים, הרי את עצמנו אנחנו לא יכולים לשקר! נבדוק היטב: הילדים שלנו – שמחים? מאושרים? מחייכים? טוב להם אצלנו? הם יודעים להעניק לשני? לאהוב? לצחוק ולשמח? להכיר טובה? הם אדיבים? מסבירי פנים? מנומסים? בקיצור, הם חיים אצלנו חיים משמעותיים וכיף להם בחיים?!

אם התשובה היא כן, אתם הורים מוצלחים, אשריכם! אבל אם השאלות, קצת נוגעות לילדים שלכם, אם הסיפור, קצת מדבר אליכם. בואו ביחד נחליט היום על שינוי, בכדי לתקן את מה שהיה.

מהיום אנחנו משתנים

עלינו לדעת, שהבית שלנו יכול להיות "בית רגוע, מקום אהבה ורעות" אך בכדי שהבית שלנו יהיה "בית מקדש", בכדי שהיכול להיות שותף פעיל בבית שלנו, עלינו לקבל על עצמנו החלטה חזקה "מהיום אנחנו משתנים!!!" מהיום נעבוד על המידות שלנו, מהיום אנחנו לא מרימים את הקול בבית (וכל שכן דברים גרועים יותר) נשתדל להשרות אוירה נעימה וחיונית ובע"ה נתפלל על זה כל יום. נספר לה' את האמת, עד כמה קשה לנו להשתנות ולהתגבר ונתחנך לפנינו שנוכה שהבית שלנו יהיה בית-טוב, בית-שמח בית-יהודי.

נתינת אמן

טיפ אקטואלי

הדבר החשוב ביותר בחינוך ילדים הוא "אמן", אמן בילד, אמן בישר שלו, אמן בסיכויים שלו לגדול ולהצליח בחיים, אמן בטוב שבו, אמן מוחלט בילד.

01

כאשר ילד נכשל, לעיתים כדאי להתעלם. כל עוד לא הבחנו בנפילה, הילד יסתיר אותה יחשש ויזהר שלא לחזור שוב על הטעות, ברגע שידע שאנו יודעים מזה, הילד ירגיש שהדבקנו לו סטיגמה של 'נופל', לא ממושמע. צריך לשקול כל פעם מחדש מתוך מחשבה מעמיקה – האם להתעלם או להעיר.

02

כלל חשוב בחינוך הוא "אמפתיה". כאשר הילד מרגיש שהוריו מזדהים עם הקשיים שלו – גם אם הוא יקבל עונש, הוא לא ירגיש ממורמר הוא יבין שהעונש בא ממקום אהב, ממקום שדואג באמת לחינוכו.

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

חזקים באמונה!

שיעור שבועי קבוע ע"י הרב שלום ארוש שליט"א בחולון.

מידי יום חמישי | בית כנסת ע"ש חללי צה"ל, הסביון 7, חולון | 21:00